

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de
Adminstrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Bihor

Str. Dimitrie Cantemir nr. 2b
Z
Tel : 0259 433 050
Fax : 0259 433 055

DECIZIA Nr. din2010
privind soluționarea contestației formulată de
Persoana fizică X din Z
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor
sub nr. Z

Urmare a Deciziei nr. Z a Curții de Apel Z, Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor se investește cu soluționarea pe fond a contestației formulată de persoana fizică X din Z împotriva actului constatator nr. Z privind taxele vamale și alte drepturi convenite bugetului.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse de organele vamale din cadrul Biroului Vamal de Control și Vămuire la Interior Z prin actul constatator privind taxele vamale și alte drepturi convenite bugetului nr. Z privind plata la bugetul de stat a sumei totale de Z lei, reprezentând:

- Z lei - taxe vamale;
- Z lei - accize;
- Z lei - taxa pe valoarea adăugată;
- Z lei - majorări de întârziere și dobânzi aferente;
- Z lei - penalități de întârziere aferente.

Contestația a fost depusă la registratura generală a Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Z înregistrată sub nr. Z, întocmindu-se dosarul și referatul cu propuneri de soluționare.

Procedura fiind îndeplinită Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să soluționeze pe fond contestația depusă conform art. 209(1) lit. a) din Codul de procedură fiscală.

I. Prin contestația formulată împotriva actului constatator nr. Z încheiat de organele vamale din cadrul Biroului Vamal de Control și Vămuire la Interior Z, persoana fizică X din Z aduce următoarele argumente:

- precizează că la data de 2008 i-a fost comunicată adresa nr. 1.885/ 2008 de înființare a popririi asupra disponibilităților bănești pe care le obține în calitate de angajat al Teatrului de Stat Z împreună cu actul constatator nr. Z și dispoziția de urmărire nr. Z și care se referă la operațiuni vamale ce privesc un autoturism marca Z introdus în țară în anul 2000, arătându-se ca certificatul Z din data de Z nu a fost corect întocmit;

- menționează că a respectat toate dispozițiile legale privind vămuirea și introducerea în țară a autoturismului, a achitat taxele vamale aferente, iar certificatul EUR Z a fost întocmit în mod corect și cu respectarea dispozițiilor legale;

- invocă excepția prescripției comunicării actului constatator nr. Z și a dispoziției de urmărire nr. 26.879/ 22.10.2001, acestea fiind comunicate la data de 2008, deși termenul prevăzut de lege este de 30 de zile de la data întocmirii, respectiv 2001 pentru actul constatator și 2001 pentru dispoziția de urmărire;

- consideră că este incidentă și excepția privitoare la executarea silită care în cauză se supune termenului general de 3 ani prevăzut de Decretul nr. 167/ 1958 sau cel mult termenului de 5 ani prevăzut de Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, termene depășite cu 7 ani de la data întocmirii actului constatator și a dispoziției de urmărire, dar și față de data introducerii autoturismului în țară.

În consecință, apreciază că actul constatator nr. Z și dispoziția de urmărire nr. Z sunt nelegale și solicită anularea acestora.

II. Prin actul constatator nr. Z privind taxele vamale și alte drepturi cuvenite bugetului, organele vamale ale Biroului Vamal de Control și Vămuire la Interior Z au stabilit că persoana fizică X din Z datorează bugetului de stat taxe vamale în sumă de Z lei, accize în sumă de Z lei, taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei pentru operațiunea privind importul în luna 2000 a unui autoturism marca Z, deoarece în urma controlului ulterior al dovezilor de origine s-a constatat că certificatul de origine Z prezentat în momentul vămuirii a fost incorect întocmit și nu îndeplinește condițiile legale pentru acordarea regimului tarifar preferențial.

Ulterior, Direcția Regională Vamală Z a comunicat Somația nr. Z emisă în baza actului constatator prin publicare în Monitorul Oficial al României nr. 1785 din data de 1 iunie 2005, fiind stabilite de către organele vamale majorări de întârziere și dobânzi aferente în sumă de 2.706 lei și penalități de întârziere în sumă de 98 lei calculate pe perioada2001 –2002.

III. Având în vedere cele constatate de organele vamale, motivele invocate de contestator, precum și documentele aflate la dosarul cauzei se rețin următoarele:

Persoana fizică X are domiciliul în Z, str. Z nr. Z, Z și CNP Z.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să se pronunțe dacă persoana fizică X datorează bugetului de stat taxe vamale, accize, taxa pe valoarea adăugată, majorări de întârziere, dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de Z lei, în condițiile în care în urma controlului ulterior s-a constatat că a beneficiat eronat de regim preferențial pentru autoturismul marca Z importat în baza certificatului de origine Z, care nu îndeplinește condițiile legale de dovadă a caracterului originar.

În fapt, persoana fizică X a importat un autoturism marca Z conform chitanței vamale nr. Z din data de Z care a fost vămuit în regim preferențial, ulterior însă organele vamale ale Biroului Vamal de Control și Vămuire la Interior Z, în prezent Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Z, au constatat că acesta a beneficiat eronat de regim tarifar preferențial în baza certificatului de origine Z prezentat în vamă pentru care ulterior autoritatea vamală italiană nu a confirmat originea preferențială.

Ca urmare, organele vamale au recalculat drepturile de import aferente, stabilind prin actul constatator nr. Z diferențe de taxe vamale de plată în sumă de Z lei, accize în sumă de Z lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 107 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.114/ 2001, în vigoare la data verificării operațiunii de import, care precizează că:

„În toate cazurile în care în urma verificării dovezilor de origine rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, autoritatea vamală ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare.”,

coroborate cu cele ale art. 16 lit. a) și art. 17 pct. 1, 3 și 5 din Protocolul privind definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/ 1997, care menționează:

"Art. 16. **Produsele originare din Comunitate beneficiază la importul în România și produsele originare din România beneficiază la importul în Comunitate de prevederile acordului, prin prezentarea:**

a) **fie a unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1, [...]**

[...]

Art. 17. Procedura pentru eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1.

1. Certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 este eliberat de către autoritățile vamale ale țării exportatoare pe baza cererii scrise a exportatorului sau, sub răspunderea exportatorului, de către reprezentantul său autorizat.

[...]

3. Exportatorul care solicită eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1 trebuie să prezinte oricând, la cererea autorităților vamale ale țării exportatoare în care se eliberează certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1, toate documentele necesare care dovedesc caracterul original al produselor în cauză, precum și îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.

[...]

5. Autoritățile vamale emitente iau toate măsurile pentru a verifica caracterul original al produselor și îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol. În acest scop, vor avea dreptul să solicite orice document justificativ și să realizeze orice control în contabilitatea exportatorului sau orice altă verificare considerată necesară. Autoritățile vamale emitente se vor asigura, de asemenea, că documentele la care se face referire la paragraful 2 sunt completate corespunzător. Ele verifică, în mod special, dacă spațiul rezervat descrierii mărfurilor a fost completat în așa fel încât să excludă orice posibilitate de adăugare frauduloasă.”

Ca atare, din conținutul documentelor existente la dosar referitoare la certificatul de origine EUR 1 pentru autoturismul importat, reiese că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, întrucât nu se poate confirma că autoturismul este original în sensul Acordului România – U.E..

În speță, sunt incidente și dispozițiile art. 61 alin. (3) din Legea nr. 141/ 1997 privind Codul vamal al României, unde se specifică:

„(3) Când controlul vamal ulterior constată că s-au încălcat reglementările vamale aplicate, datorită unor date cuprinse în declarația vamală, autoritatea vamală, după determinarea taxelor vamale cuvenite, ia măsuri de încasare, respectiv de restituire a acestora.”

Prevederile legale enunțate aplicabile până la data de 2006, își mențin valabilitatea și ulterior acestei date prin cele ale art. 51 alin.(1), art. 53 alin.(2) și (3) și art. 55 din Legea nr. 86/ 2006 din Codul vamal al României, unde se precizează:

"Art. 51. - (1) Mărfurile originare dintr-o țară sunt acele mărfuri obținute în întregime sau produse în acea țară.

[...]

Art. 53. - (2) Reglementările vamale sau reglementările privind alte domenii specifice pot stabili ca un document să fie prezentat ca dovadă a originii nepreferențiale a mărfurilor.

(3) Autoritatea vamală poate solicita, în cazul unor îndoieli justificate, dovezi suplimentare pentru a se asigura că mențiunea privind originea este conformă cu reglementările vamale, chiar dacă a fost prezentat documentul ca dovadă a originii mărfurilor.

[...]

Art. 55. - Regulile și formalitățile necesare pentru determinarea originii preferențiale a mărfurilor sunt cele stabilite în acordurile și convențiile internaționale la care România este parte.",

Așadar, cu toate că potrivit dispozițiilor legale de mai sus, produsele originare din Comunitate beneficiază de regim preferențial în baza certificatului de origine, în cazul de față în urma verificării dovezii de origine Administrația vamală italiană precizează că ștampila din caseta nr. 11 a certificatului de origine Z din data de Z nu corespunde specimenelor de ștampilă oficială și în consecință este un fals, drept urmare preferințele tarifare au fost acordate în mod eronat în baza acestui certificat de origine.

Prin urmare, rezultă că organele vamale din cadrul Biroului Vamal de Control și Vămuire la Interior Z considerând că regimul tarifar preferențial a fost acordat incorect, au luat măsuri privind anularea preferințelor și recuperarea drepturilor vamale de import aferente.

În materie, sunt aplicabile și prevederile art. 158 alin. (2) din Legea nr. 141/ 1997 privind Codul vamal al României, unde se arată că:

"În cazul unor diferențe ulterioare sau în situația încheierii din oficiu, fără declarație vamală, a unui regim vamal suspensiv, debitorul vamal ia cunoștință despre acea nouă datorie pe baza actului constatator întocmit de autoritatea vamală."

Întrucât în urma controlului ulterior al certificatului de origine s-a constatat că persoana fizică X a beneficiat în mod eronat de preferințe tarifare pentru importul autoturismului marca Z cu chitanța vamală nr. Z, organele vamale în mod legal au recalculat datoria vamală aferentă acestui autoturism, stabilind în sarcina sa **diferențe de taxe vamale în sumă Z lei, accize în sumă de Z lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei.**

În legătură cu **majorările de întârziere și dobânzile în sumă totală de Z lei** aferente taxelor vamale, accizelor și taxei pe valoarea adăugată, acestea rămân de plată în sarcina contestatoarei fiind calculate în baza prevederilor art. 34 din Ordonanța Guvernului nr. 3/ 1992 privind taxa pe valoarea adăugată și art. 31 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/ 2000 privind taxa pe valoarea adăugată, ale

art. 50 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/ 2000 și art. 53 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/ 2001 privind regimul accizelor, coroborate cu cele ale Hotărârilor Guvernului nr. 564/ 2000 și nr. 1.043/ 2001 privind stabilirea cotei majorărilor de întârziere și dobânzilor datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare.

În acest sens, la art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 11/ 1996 privind executarea creanțelor bugetare, cu modificările și completările ulterioare, se menționează:

“Orice obligație bugetară neachitată la scadență generează plata unor majorări calculate pentru fiecare zi de întârziere până la data achitării sumei datorate, inclusiv.”

Iar, **penalitățile de întârziere în sumă de Z lei** sunt datorate în conformitate cu prevederile art. 3 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr. 26/ 2001 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 11/ 1996 privind executarea creanțelor bugetare, care specifică:

“Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor venituri bugetare, cu excepția majorărilor de întârziere, a penalităților și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/ sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termene de plată.”

Pe cale de consecință, urmează ca atât pentru diferențele de taxe vamale în sumă Z lei, accize în sumă de Z lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei stabilite prin actul constatator nr. Z cât și pentru obligațiile accesorii aferente acestora în sumă de Z lei (Z lei + Z lei) stabilite prin Somația nr. Z emisă în baza actului constatator, contestația să fie respinsă ca neîntemeiată.

Față de cele reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei și în temeiul art. 210(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea contestației formulată de persoana fizică X din Z, ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Bihor conform procedurii legale în termenul legal prevăzut de Legea contenciosului administrativ nr. 554/ 2004.

director executiv